

KİRLENMİŞ BİR OKUL ÖNLÜĞÜNDE

dolaştık harflerin kuyusunda bir bir o duvarları
uyur yakamızda hâlâ o sancılı alfabe gülüşleri
kirlenmiş bir okul önlüğünde sürekli kanayan
uyandı o kirlenmiş mendil büyük bir boşlukta

yalnız bir park bu bahçe bakışsız bir kara şehir
neyi koyduğumuzu bilmiyoruz yırtık çantalarımıza
yakalıklarımızda hep dikilmemiş yalnızlıklar gürültüsü
dolaştık sınıfların durmadan kirlenen perdelerinde

metal bir sessizlik bu kapılardan uğurlayan bizi
bütün çağcıl ağaçları geçtik yapraklarını kırarak
bütün sokakları kirlettik som çöplüklerden önce
tekinsiz bir park harabı bu bayraksız defterlerimizde

vitrinlere inanmıştık kolay ve hemen tüketilen vitrinlere
fil sürüleri geçtiğinde sanal isimler ezberliyorduk sürekli
kuşlara bile bakmıyorduk saatleri ayarlamaktan
sevgileri gömdük kirlenmiş bir okul önlüğünde

Ertan Alp